

paa, er af den Betskaffenhed, at der ikke for mig er Grund til at gjøre Indgreb i den almindelige Handel og Omsætning udover det absolut fornødne Omfang. Disse Betskjendtgjørelser har givet Anledning til nogen Tvivl, og jeg vil derfor accentuere endnu en Gang, at f. Ex. naar der er Tale om Salg ved Jernbanestationer og Forsendelse af Svin pr. Jernbane enten det er for den Mandts Regning, der affender, eller for den Mandts Regning, der modtager dem, er Hovedpunktet det, at Forsendelse til Slagting, navnlig til Svineslagterierne bør kunne finde Sted uafhængt indenfor de forskjellige Kredse, men at Forsendelse til enkelte Gaarde eller Fordeling af Svin mellem de enkelte Bedrifter bør ikke kunne finde Sted. Jeg tror, at naar man opfatter dette Hovedpunkt, vil det være tilstrækkeligt til, at man kan komme paa det Rene med Forholdet, hvor det har givet Anledning til nogen Tvivl. Det har nu viist sig, at medens denne, Foranstaltning, Afspærring af Landdelene blev paakaldt fra mange Sider her i Landet, har den dog enkelte Steder givet Anledning til Ulemper, fordi man ikke der har passende Udgang til Slagterier. Jeg skal f. Ex. nævne Landet Vest og Nord for Limfjorden og paa Bornholm. Jeg kan heller ikke se, at der er Noget i Veien for, at man, naar Sagen bliver nærmere undersøgt og overveiet, og man kan finde en sikker Maade til at forsende Svin fra saadanne Distrikter paa, kan gaa ind derpaa, naar det sker direkte til Slagterierne. For iøvrigt at imødegaa Sygdommen havde man foruden det veterinære Sundhedsraad og Veterinærhygiens kun Dyrlægerne omkring i Landet at støtte sig til. Vi have jo ikke her i Landet Embedsdyrlæger i egentlig Forstand, men iøvrigt ønsker jeg at udtale, at man har et tilstrækkeligt Antal af velinstruerede Dyrlæger, og om de end ikke ere Embedsdyrlæger, er vor Lovgivning dog saaledes indrettet, at de til en vis Grad ere pligtige til at overtage offentlig Funktion og det Ansvar, som deraf følger, saa i den Henseende ere vi ganske vel i Stand til at imødegaa Sygdommen. Smidlertid, den Indenrigsministeriet nærmest skal støtte sig til foruden Sundhedsraadet, som giver Raad og Erklæringer, er Veterinærhygiens, men han er jo kun een Mand, og det, som var i høi Grad ønskeligt, at kunne udsende Veterinærer til de smittede Steder, navnlig Mænd her fra Kjøbenhavn, der havde fulgt Sagen fra første Færd af, kjendte Diagnosen nøie og havde det fornødne Overblik i enhver Henseende. Det er ogsaa det, der er forsøgt, og Lovgivningen kjender ogsaa

til Begrebet: en af Indenrigsministeriet udsendt Veterinær. De Herrer ville have seet, at i de allerfleste Tilfælde har en saadan funnet komme til Stede. Smidlertid var det jo klart, at efter som Sygdommen bredte sig, har det jo ikke altid kunnet lykkes. Derfor bemærkede jeg samtlige Amtmænd og Politimestere til, selvfølgelig med tilkaldt Dyrlægeassistent, strax at stride til Nedslagning af smittede eller mistænkelige Besætninger. Jeg skal tilføie, at der vil udkomme, forhaabentlig allerede i Dag, en Veiledning og Instruks for Dyrlæger, som jeg ventte at kunne underskrive, naar jeg kommer op i Ministeriet. Man maa i den Henseende gjøre, hvad man kan. Jeg har maattet trække store Bæxler paa det veterinære Sundhedsraad og de Veterinærer, der have været til Raadighed, navnlig Veterinærhygiens, og jeg kan kun paastjønne den Assistance, jeg har fundet. Vi ere jo ogsaa komne igjennem, skjøndt det et Dieblis har set lidt betænkeligt ud. Veterinærhygiens blev syg. Jeg kan uden Overdrivelse sige, at han faldt i Slaget, og en anden ansat Veterinær Dr. Bang var sendt til Udlandet i Mission, som jeg iøvrigt har al Grund til at paastjønne, at han paatog sig. Smidlertid, igjennem ere vi komne. Det kan være, at man i ganske enkelte Tilfælde ikke har faaet en Mand udsendt saa hurtigt, som man ønskede. Men jeg tror dog ikke, at man derved kan sige, at der er foranlediget nogen alvorlig Ulempe. Som de Herrer vide, er der forekommet nogle sporadiske Tilfælde paa forskjellige Steder i Landet. Jeg ønsker at sige et Par Ord om deres Omfang og Betydning. Naar man vil bedømme dette Forhold, kommer man til at se paa, hvor mange Svinehold vi har her i Landet, for saa vidt det er muligt at udfinde dem, hvorledes Svinene ere fordelt, og hvormange Sygdomstilfælde der har viist sig. Jeg ser ganske bort fra Kjøbenhavn og de her omliggende Distrikter, hvor vi ere færdsige, og hvor i alt Fald de saa Svinehold udenfor Løsepladserne, der ere tilbage, ere under skarpt Opsyn; derimod vil jeg lidt nærmere undersøge Forholdet i den øvrige Del af Landet. Hvormange Svinehold der er her i Landet, tror jeg, Ingen kan sige. Jeg har ikke kunnet finde nogen Opgjørelse derover; men vi have af større Gaarde, Proprietær- og Bøndergaarde under Et, omtrent 72,000 og af Huse 162,000, og vi have, som bekendt, navnlig i de mindre Byer, mange Svinehold. Man kan med Sandsynlighed antage, at der paa de fleste af disse Steder er Svinehold; men det er ikke værd at regne for meget. Vi komme op imod 250,000; men jeg antager, og jeg tror,